

[Indenrigs- og boligministeren.]

stillende, som det bør være, når der skal anbringes statsmidler deri, selvom det kun er begrænsede midler. Jeg vil dog ikke på forhånd afstå fra et tilsagn om at forhandle om spørgsmålet.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen bemærkede, at lejen i det sociale byggeri i hovedstadsområdet formentlig vil blive ca. 1 kr. højere pr. m² end efter den gældende lov. Deroverfor skal jeg kun sige, at m²-tilskuddet er fastsat som gennemsnitstal for hele landet. Det ville måske være teoretisk rigtigt at indrette m²-tilskuddets størrelse efter prisforholdene de enkelte steder i landet, men problemet rummer så mange vanskeligheder, og prisudsvingene er så forholdsvis små, at noget sådant ikke med rimelighed kan gennemføres.

Overfor det ærede medlems kritik af 60 m²-grænsen skal jeg blot sige, at den er fastsat ud fra den betragtning, at lejligheder under denne størrelse kun bliver beboet af enlige ægtepar, og at en sådan families økonomiske forpligtelser er mindre end dem, familier med børn har, således at der ikke er grund til fra statens side at yde tilskud til nedbringelse af lejen i disse lejligheder. Det forekommer mig, at man ikke på den ene side kan — hvad der er fuldkommen rimeligt — hjælpe børnerige familier og på den anden side undlade at tage i betragtning et enligt ægtepars større evne til at betale en husleje, som det er vanskeligt for et ægtepar med børn at udrede.

De betragtninger, det ærede medlem hr. Søren Olesen gjorde gældende, er af den karakter, at vi kan tage dem under overvejelse og drøfte dem under de forhandlinger, der utvivlsomt kommer til at finde sted i det nye folketingsår om hele boligproblemet, som vi skal se at få løst. Jeg håber at få den størst mulige tilslutning til at fortsætte en boligpolitik, som er rimelig under hensyntagen til bolignøden og ikke mindst til dem, der skal betale den høje leje.

Lorentzen: Den højtærede indenrigs- og boligminister kan ikke sigte til mig, når han siger, at oppositionen nu klager over, at der sættes for lidt byggeri i gang. Det

har jeg i hvert fald ikke kritiseret. Jeg har endda været så hensynsfuld ikke at nævne, hvad det var, socialdemokratiet gik til valg på, nemlig at der var for lidt boligbyggeri under den foregående regering, men det må være berettiget efter det oplæg, ministeren giver på dette punkt, at gøre opmærksom derpå.

Jeg lyttede spændt til den højtærede ministers svar på mine spørgsmål og er egentlig blevet mere mistænksom efter at have fået disse svar. Jeg er blevet meget mere bange for 14 kr.s tilskuddet, for hvis det ikke skal aftrappes, når kapitalen afdrages, er det noget ganske andet end en erstatning for den højere rente. Vi må i hvert fald forlange, at befolkningen får fuld klarhed over, hvordan man når til de 14 kr., om de 14 kr. indeholder noget andet end det, lovforslaget giver udtryk for, nemlig differencen mellem den nuværende rente og markedsrenten.

Dér lader vi os ikke spise af; det vil vi have klar besked på. Kan vi ikke få det på anden måde, må vi selv bekoste at sætte en aktuar til at foretage en udregning, for det er et så vigtigt område, at der standser vi ikke. Jeg kender i parentes bemærket meget vel stk. 7 i § 1, hvor der står, at når omprioritering finder sted eller ændrede forhold taler derfor, kan driftstilskuddet helt eller delvis bortfalde, men det har intet som helst at gøre med det spørgsmål, jeg her berører.

Jeg blev ikke ganske klar over — det er muligt, det er min egen skyld, og at jeg ikke har været tilstrækkeligt koncentreret om svaret på dette spørgsmål, for dér kan ministeren naturligvis svare mig helt klart — hvorvidt den rente, der skal betales, altså markedsrenten, er markedsrenten til enhver tid eller markedsrenten i det år, lånet bliver stiftet. Det er muligvis det sidste. Jeg erkender, at det ikke har samme betydning for mig som spørgsmålet om 14 kr.s tilskuddet, men naturligvis vil jeg gerne forstå lovforslaget fuldtud.

Så har man talt om den forskel, der gøres på det almennyttige byggeri og erhvervsbyggeriet. Jeg skal gerne bekende, at hvis man kunne sige, det var forskelligt klientel, der søgte de to grupper lejligheder, hvis man kunne sige, at erhvervsbyggeriets klientel var folk, der var mere velhavende